

BEWAAR HET PAND

UITGAVE TOT BEVORDERING VAN DE HANDHAVING DER OUDE GEREFORMEERDE BEGINSELEN

Meditatie

De HEERE is lankmoedig.

"Maar Gij, Heere! zijt....lankmoedig"

Psalm 86:15a

De kleine in de kinderstoel probeert het al: hoe ver gegaan kan worden eer een hand uitschiet en er een tik komt. Bij het ouder worden, in het catechisatielokaal gebeurt soortgelijk. Op school is het vaak overeenkomstig. 't Is geen hollands woord, maar we noemen dat uitproberen. U weet nu duidelijk wat ik bedoel.

Wij als kerkelijken zijn er bij opgevoed dat God Zich "schrikkelijk vertoorn" beide over de aangeboren en werkelijke zonden". Die woorden van de catechismus zijn waar. Ze zijn bijbels. God is de heilige God en daarom is er Zijn toorn over alle onheiligheid. Uit vrees voor die toorn laten we de zonden, zijn we bang om de zonde te doen. Uiteraard is dat niet het juiste motief. Wie wedergeboren is, heeft God lief, en vanuit die liefde wordt de strijd tegen de zonde gevoerd. Toch kunnen we hier de scheiding niet scherp maken. Want de kindergestalte kan weer wijken voor de knechtsgestalte. Zelfs Gods kind kan nog weer de zonde laten uit vrees voor de toorn van God.

Ieder, en ik denk- juist jonge mensen, kan proberen hoe ver men gaan kan voordat God Zijn toorn openbaart. Ik herinner mij uit mijn jonge jaren dat ik een keer uit de kerk gebleven was. Die maandag heb ik elk ogenblik in spanning geleefd, verwachtend dat er zou komen de straffende hand van God. Er gebeurde echter niets. Een mens maakt dan een conclusie. God heeft het niet opgemerkt, Hij heeft er geen weet van. Een cruciaal moment breekt aan. Satan zit niet stil. Alle vrees kun je van je afschudden. Je kunt je gang

gaan. Steeds verder. Zo gebeurt dat met de zonde in het leven van een kerkelijk mens. De oplossing is God weet het niet, God ziet het niet. Tenslotte God bemoeit Zich niet met de dingen van beneden of er is geen God. Zo hebben wij onze oplossingen. We stellen daarmee ons geweten gerust. Echter - is het waarlijk de oplossing? Hebben wij het bij het juiste end?

Om het meteen maar duidelijk te stellen: we hebben het helemaal verkeerd. Onze oplossing is niet de oplossing. Waarom is Gods toorn nog niet geopenbaard? Daar is maar één antwoord op. Dat is te danken aan Gods lankmoedigheid. De Heere is over ons, Hij is over mij lankmoedig. Dat is het dus. Dat is het verbazingwekkende. Hier is het geheim van mijn voortbestaan, van mijn zijn in het heden der genade, van mijn niet weggeworpen zijn in de eeuwige rampzaligheid. De Heere is lankmoedig over mij.

We moeten ons verwonderen vanwege Gods lankmoedigheid over de wereld. Er speelt zich wat af op aarde. Denkt u alleen maar aan de grote steden. Wat een ongerechtigheid wordt daar gevonden. En toch blijft de aarde tot heden toe voortbestaan. We zijn geneigd om te denken, dat God niet meer de heilige God is, de God Die Zich schrikkelijk vertoorn over de zonde. Pas toch op voor al uw verklaringen. God is lankmoedig. Dat is het geheim. Al 6000 jaar lang. Verbaas u over Gods lankmoedigheid! Wat kan God toch veel verdragen eer het bij Hem af is!

U moet denken aan Nederland. Er gebeurt wat in ons kleine land! Wat worden Gods geboden overtreden, wat wordt Zijn dag ontheiligd. Er is de droogte. De maisvelden groeien niet meer. Het aardappelot sterft af.

Weilanden worden bruin. Zou het wonder zijn als Gods toorn zich zou openbaren? Dat we er nog zijn als volk is enkel te danken aan Gods lankmoedigheid.

denkt u aan de kerk. Elke zonde is op kerkelijk terrein tegen beter weten in. Immers daar is de wet van God. De kerkmensen kan niet zeggen: ik wist niet dat de zonde zonde is. Wat is het geheim van het voortbestaan van de kerk? Alleen Gods lankmoedigheid.

Nu heel persoonlijk: Gods lankmoedigheid over u, over mij. Is dat geen wonder? Ik met die vuile bron van wanbedrijven, ik met die zondige aard. De zonde kleeft mij altijd aan, zonde in gedachten, woorden en werken, zonden van bedrijf en nalatigheid. Is het geen wonder dat ik nog ben, dat God geen voleinding heeft gemaakt? Verbaas u over Gods lankmoedigheid! Wie u ook bent, groot of klein, bekeerd of onbekeerd, Gods lankmoedigheid is over u, elke dag weer. Och dat gij u verwondert, zeer verwondert!

Gods lankmoedigheid kwam ten einde over Eén in het midden Zijner jaren: de Heere Jezus. Gods toorn werd over Hem uitgegoten. Hij zonder zonde, maar tot zonde gemaakt. Daarom al Gods golven, al Gods baren over Hem heen. God niet lankmoedig over Zijn Zoon, opdat er Evangelie zou zijn voor hen die recht hebben op Gods eeuwige toorn. Opdat dit Evangelie aan u verkondigd zou kunnen worden, daarom is er Gods lankmoedigheid over u. God is dus lankmoedig over ons opdat we zouden zalig worden. Elke dag weer is er het bewijs van dat de Heere geen lust heeft in onze dood.

Dat Gods lankmoedigheid over ons nu ons harde hart stuk breekt. Dat we ons kinderlijk gaan verbazen over de lankmoedigheid van de Heere. Zodat de woorden van de psalmdichter onze woorden worden: "maar Gij, Heere! zijt lankmoedig".

ds. v. Z.

Van de administratie

In de afgelopen vakantie weken ontvingen we voor ons blad f 65,- aan giften en voor de school in Dundas een gift van f 30,- en van de Chr. Geref. Kerk te Driebergen f 1172,-, waarschijnlijk de opbrengst van een gehouden kollekte. Hartelijk dank voor deze bijdragen mede namens het bestuur van de school in Dundas. Ook dank voor de opgaven van 2 nieuwe abonnees.

Adm. Bewaar het Pand: A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL, Alphen a.d. Rijn. Tel. 01720-74202, (nieuw 0172 474202,) Postbank 704350.

Van de redactie

Artikelen

Ds. J van Amstel vervolgt zijn serie over "Vrouwen in het ambt". Er wordt in deze aflevering van ons blad een begin gemaakt met de levensbeschrijving van wijlen ds. Martinus Overduin (9-7-1892 - 17-9-1970)

Ontmoetingsdag Kampen

D.V. zaterdag 16 september in het kerkgebouw van de Gereformeerde Gemeente.

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk
verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter, Ds. A. van Heteren en Ds. D. Slagboom.

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Copie voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar: Ds. A. van Heteren, Voordijk 247, 2992 AL Barendrecht, telefoon 01806 - 13069.

ADMINISTRATIE:

A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a/d Rijn, tel. 01720-74202, postrek. 70.43.50 t.n.v. de administrateur van "Bewaar het Pand" te Alphen a/d Rijn.

Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar.

Advertenties f 0.60 per mm met een kolombreedte van 6 cm.

Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

Spreekers 's morgens: Ds. A. van Heteren en ds. P. van Zonneveld. 's Middags: Drs. G.J. van Rookhuizen, ds. J. Veenendaal en ds. E. Hakvoort.
Er is kinderopas.

Verschijningsdata zomermaanden

Het volgende nummer van ons blad, nr. 17, zal donderdag 14 september verschijnen. Daarna weer gewoon elke veertien dagen. Alles D.V.

De copy dient uiterlijk de donderdag voor de verschijningsdatum binnen te zijn.

Katwijk

Ds. J. Veenendaal heeft afscheid geno-

men van de gemeente van Katwijk aan Zee. Een verslag van deze afscheidsdienst vindt u in ons blad.

Elburg

Woensdag 30 augustus D.V. bevestiging van ds. J. Veenendaal door ds. L.W. v.d. Meij. Aanvang 15.00 uur. Intrededienst ds. J. Veenendaal 's avonds om 19.30 uur.

Deze diensten zullen gehouden worden in de Gereformeerde Kerk aan de Vrijheidsstraat 1, hoek Paterijstraat.

AvH.

Afscheid van Katwijk.

Op de warme zomeravond van vrijdag 28 juli j.l. nam ds. J. Veenendaal afscheid van de Chr. Ger. Kerk in Katwijk aan Zee. Het was aan het begin van dezelfde maand - 4 juli 1990 - dat hij daar vijf jaar geleden als dienaar des Woords bevestigd werd en intree deed. In die tussentijd heeft onze broeder de Katwijkse gemeente mogen dienen. Na het aannemen van het beroep naar Elburg was het duidelijk, dat het ogenblik van vertrek naderde. Het werd deze avond werkelijkheid.

In de inleiding van de preek werd gememoreerd, dat hij in de vijf jaar niet ononderbroken heeft kunnen arbeiden. Daar waren perioden, dat er lichamelijke en geestelijke belemmeringen waren tot het ambtelijk functioneren. Moeilijke tijden zijn toen doorleefd. Het wonder was daarbij, dat de Heere telkens weer in Zijn gunst wilde uitte helpen. Het was bijzonder uitgekomen in de laatste periode, die nog maar kort geleden is. Het wonder werd waar, dat onze broeder weer werken mocht. Zo kon ook door Gods onverdiende goedheid deze afscheidsavond voorgegaan worden in de bediening van Gods Woord.

De afscheidsdienst was midden in de vakantietijd. Meerderen van de gemeente waren dan ook elders. Het verhinderde niet dat de ruime kerk nagenoeg geheel bezet was. Er waren er uit vele plaatsen gekomen om deze dienst bij te wonen. We zagen er uit verschillende gemeenten die zich aan ds. Veenendaal verbonden weten. Zo was er ruime belangstelling uit Elburg waar hij zich met zijn vrouw en gezin hoopt te vestigen. Ook de kerkeraad van Nieuwkoop was geheel aanwezig.

Er was erkentelijkheid voor de arbeid, die hij als consulent in deze jaren had mogen verrichten. Daarbij waren er veel persoonlijke vrienden uit Katwijk en daarbuiten alsook afgevaardigden van de G.B.S. en het R.D.

't belangrijkste was dat de boodschap mocht klinken van het Woord Gods. Het trof, dat twee keer herinnerd werd aan de intreetekst: Jesaja 40 :6-8. Het gebeurde aan het begin van de afscheidspraak en later in de toespraak van ouderling Tavenier. De laatste wees op: "alle vlees is gras... maar het Woord onzes Gods bestaat in eeuwigheid". Dat is toch het voorrecht voor dienaar en gemeente bij het afscheid, dat het niet om een mens te doen is maar om het levende eeuwig-blijvende Woord Gods.

We zongen aan het begin van de dienst de Psalm, die oproept om te luisteren naar dat Woord dat de hoogste wijsheid is en door het onderwijs van de Heilige Geest gepredikt wordt: "O volken, hoort; waar g' in in de wereld woont."

Deuteronomium 30:19.

De tekst voor het afscheid was Deuteronomium 30:19: "ik neem heiden tegen ulieden tot getuige de hemel en de aarde; het leven en de dood heb ik u voorgesteld, de zegen en de vloek! Kies het leven, opdat gij leeft, gij en uw zaad".

Dit hoofdstuk spreekt al bijzonder voor het afscheid. Niet alleen omdat Mozes afscheid neemt maar vooral om het inhoudelijke van dit afscheid. Het geeft weer, waarom het wezenlijk gaat bij het heengaan van een dienaar des Woords. Het gaat om de verantwoor-

ding tegenover het eeuwig-blijvende Woord Gods. Vanuit het wonder van de gave van dat Woord wordt verantwoording gekend door de dienaar en verantwoording gevraagd van de gemeente. Hier is de klem van het laatste, die tegelijk weer is een bewogen prediking van leven en dood. Matthew Henry zegt het niet voor niets dat dit gedeelte de gloed heeft "van een zeer sterk vuur, opdat, zo mogelijk hetgeen Mozes gepredikt had door mocht dringen tot het verstand en hart van een onnadenkend volk".

Preek

Na de inleiding luisterden we naar de prediking in de ontvouwing van de tekst. Deze werd samengevat: **Ootmoedige verantwoording van de ambtelijke bediening onder u vericht.**

- 1) de inhoud van die verantwoording
- 2) de vermaning bij die verantwoording

Mozes vermaant tegen het einde van zijn leven het volk van Israel om tot eer van God te leven. De Heere heeft recht op de gehoorzaamheid aan Zijn geboden, het wandelen in Zijn wegen. Gelet op de ernst van dit ogenblik, dat hij afscheid van het volk neemt, legt hij verantwoording af van zijn arbeid, van de prediking, zoals deze in dit Bijbelboek spreekt. Daarbij vuurt de Heilige Geest hem bijzonder aan om met grote ernst en klem te spreken. Zo roept hij de hemel en de aarde tot getuigen tegen het volk.

Mozes heeft de rechte boodschap gebracht door Gods genade. Hij vertolkt dat door wat hier staat: "leven en dood heb ik u voorgesteld, de zegen en de vloek.. Er werd op gewezen, dat de mens zeker vandaag worstelt met het probleem van de dood. Het gaat echter veel meer om het probleem van het leven. De vragen houden bezig: wat is het leven? Hoe heeft het leven zin? Er is geen bevredigend antwoord. De mens van vandaag kan geen waar geluk vinden en is in wezen het leven moe. Hier is geen verwachting omdat de mens voorbij leeft aan de oorzaak, aan de schuld. Het kan ook niet anders. We zijn in het paradijs God door eigen schuld kwijtgeraakt. De mens probeert zich te vermaken met een leven dat niet anders is dan een surrogaat leven. God komt in dat leven niet aan Zijn eer. De duivel viert in het leven van die mens zijn triumpfen, zoals we vandaag in de wereld en eigen volksleven kunnen zien.

Als Mozes hier spreekt over leven en

dood dan heeft hij het niet over onwezenlijke dingen. 't Gaat hier duidelijk over het leven en de dood.

Het leven is in God. Dat leven is er wanneer de gemeenschap met God wordt gekend. Het komt daarom alleen voor gevallen schepselen uit het welbehagen Gods. Het is door Christus verworven. In Hem heeft het leven de enige grond. Centraal zijn hier het werk en de verdienste van Christus. Het heeft Hem alles gekost om het ontledigde leven weer opnieuw inhoud te geven. Hij moest onder de hitte van Gods toorn doorgaan om dat waar te maken.

Dat leven wordt werkelijkheid langs de weg van de waarachtige bekering tot God. Wedergeboorte is noodzakelijk opdat dit leven geschonken zal worden. Gods Geest maakt het leven waar door de ontdekking van eigen ledigheid en schuld heen. Hij maakt plaats langs een rechte weg voor Christus. Uit Hem wordt het ware leven gekend in het leven der liefde. Zo krijgt uit Christus in het hart en leven van arme zondaren het ware leven weer doel in God en Zijn eer.

Met ernst werd herinnerd hoe in de prediking dat leven en de dood was voorgesteld, ook dood in het gemis van God en Zijn gunst en dat ondanks Gods lankmoedigheid in de tijd der genade. Zo hadden ook de zegen en de vloek gesproken in deze jaren. Daartoe had God Zijn dienaar gezonden en laten arbeiden. Wat heeft het betekend voor ons persoonlijk?

Nog kort wijst ds. Veenendaal in de afscheidspraak op de vermaning aan het einde van de tekst "kies dan het leven, opdat gij leeft, gij en uw zaad.."

Gods roepstem gaat hier ernstig, met klem, welmenend uit. Hij heeft geen lust in de ondergang van het volk, maar in de bekering en het leven. Het raakt het welzijn, uiteindelijk het eeuwig welzijn van ieder, ook van het zaad. Hij roept ertoe als de rechthabende en ontfermende God. 't Is niet uit ons dat die keuze er is. De ware keuze is uit God. In de weg van de veroortmoediging wordt die keuze waar. God werkt door Zijn Heilige Geest naar zijn welbehagen die keuze in het leven van mensen, die zichzelf kennen als onwaardige zondaren. Diezelfde Geest brengt hen achter het geheim van het leven. Dat geheim wordt in Christus gekend. Ieder die deze keuze in beginsel kent staat ernaar om langs een rechte weg tot dat geheim te komen. Dat betekent het ware en onvergankelijke leven.

Geëindigd wordt met de klem van deze roeping Gods. In het rechte luisteren daarnaar kan er alleen voor de gemeente, voor ieder persoonlijk toekomst zijn.

Toespraken

Na de preek en het dankgebed waren er de toespraken.

Ds. Veenendaal spreekt allereerst zelf een kort persoonlijk woord. Hij dankt voor het vele goede, dat hij in deze jaren in Katwijk ontvangen heeft. De Heere schonk ook Zijn zegen onder de prediking. Hij heeft er van horen getuigen. Er zijn zo banden gekomen. Het is moedgevend dat de Heere ook na die tijd het gepredikte Woord weet te gebruiken. Zo kunnen zelfs vijanden van vrije genade nog overgebogen worden.

Een bijzondere plaats namen in deze toespraak allen in, die buiten eigen kerkelijk leven dezelfde boodschap beminnen en zoeken. De band aan hen had hij vooral in Katwijk ervaren, ook onder de jongere mensen. Zo was er gemeenschap geweest over de kerkmuren heen. De kerkeraad werd bedankt voor het meeleven en de hulp in moeilijke dagen. Hij wenste de broeders toe, dat ze gesterkt zouden worden in de vacante tijd, die vanaf deze avond werkelijkheid is. De zegen des Heeren moge openbaar komen in een spoedige vervulling van de open plaats met een dienaar, die in de lijn van het verleden de boodschap van recht en genade vertolkt. Het deed onze broeder goed, dat de plaatselijke Overheid in de persoon van de burgemeester aanwezig was. Eigen deelname aan de gemeenteraad in het verleden werd gememoreerd. De boodschap werd doorgegeven om ook plaatselijk te luisteren naar Gods heilzame boden.

Drie maal werd ds. Veenendaal toegeproken.

Ds. L.W. v.d. Meij sprak namens de classis 's Gravenhage. Binnen de classis was er ondanks een kritische benadering toch waardering. Hij hoopt na de vakantie als consulent de catechesaties te beginnen.

Ds. Belder sprak namens de Hervormde Kerk ter plaatse en als vriend. Hij memoreerde de bijzondere band die er in deze jaren was geweest.

Br. Tavenier sprak namens de kerkeraad. Hij bedankte voor de arbeid en benadrukte dat het ging om het gepredikte Woord Gods. Wat heeft dat betekend in deze jaren voor ieders persoonlijk leven? Hij wenste ds. Vee-

nendaal met zijn vrouw en kinderen een goede ingang toe in de gemeente van Elburg.

Na die tijd was er gelegenheid afscheid te nemen. De zaal stroomde ondertussen vol met veel genodigden en die van buiten kwamen. Er was nog een samenzijn met ontmoetingen, die

bij deze gelegenheden mogelijk zijn. Met een laatste handdruk voor ds. Veenendaal en zijn vrouw en de wens van zegen voor de toekomst ging ieder weer naar eigen plaats.

D. Slagboom

Vrouwen in het ambt (5)

Een aantal keren hebben we nu geluisterd naar wat ons de Schrift dienaangaande leert. Gods Woord heeft het eerste, het hoogste en laatste woord.

Echter, nu zijn er, ook onder ons, die beweren dat ze ook naar de Schrift willen luisteren, terwijl men er openlijk voor uitkomt dat men er voor is dat vrouwen ook in het ambt kunnen en mogen dienen. Zelfs kunnen we lezen dat men het "onevangelisch" acht wanneer vrouwen worden uitgesloten van het ambt. Men is er van overtuigd dat de Schrift anders leert dan we eeuw in eeuw uit hebben verstaan. Ons verstaan (van de Schrift) blijkt dan een belangrijke, zo niet een beslissende rol te spelen.

Trouwens, wanneer het gaat over de taak van man en vrouw spreekt men meer dan eens over 'rolpatronen', alsof we een rol spelen als man en vrouw. Terwijl het gaat om een ordening van God en een roeping van Hem. We laten dit verder terzijde.

Er zijn vrouwen(groepen) die (samen met mannen nog wel!) de verantwoordelijkheid willen dragen voor de kerk, zoals men zegt. Zowel in het pastoraat als in de ambten, laat men weten. Men zal zelfs niet eerder rusten (met al wat men onderneemt) voordat deze doelstelling is bereikt! Men gelooft namelijk niet dat er bijbelse gronden zijn om vrouwen uit de ambten te weren. Er wordt verwezen naar het Diakonaal handboek van onze kerken, wanneer het gaat om vrouwelijke diakenen. Zo ver is het.

Gelijkwaardigheid

Keer op keer moeten we horen dat er gelijkwaardigheid is tussen man en vrouw. En wie zal dit ontkennen?

Vanuit deze gelijkwaardigheid denkt men dat het logische gevolg is dat zowel mannen als vrouwen ambtsdrager kunnen worden. Men is daar voor.

Helaas heeft men niet zo'n brede blik, dat men er oog voor heeft dat gelijkwaardigheid niet betekent gelijkheid. Mannen en vrouwen zijn niet gelijk.

God schiep man en vrouw.

Dit onderscheid dienen we goed in de gaten te houden, bij alle helderheid ten aanzien van de hooggeroemde gelijkwaardigheid.

We lopen vandaag het gevaar dat we 'democratisch' gaan denken in de kerk. Dan regeert niet meer (het Woord van) Christus, maar (de meerderheid van) de mensen. Men heeft dan het gezag (van God) overboord gegooid. Omdat men niet meer luisterde naar de Schrift, die spreekt van goddelijke ordeningen. En zo wil men ook niet meer horen van een gereformeerde overtuiging van het ambt en van de volmacht die dit meebrengt. Ten diepste wil men niet meer van Gods verkiezing weten en schuift men dit geheel terzijde. Wij kiezen immers!

Willen we voor het gezag van de Schrift buigen, dan zijn we er van overtuigd dat Christus aan Zijn gemeente ambtsdragers geeft, zoals Hij dit wil. Dan luisteren we naar een woord van Paulus in Efeze 4:11.

En niet minder naar wat hij zei tot de oudsten van Efeze, toen hij hen ontmoette, zoals we daarover lezen in Handelingen 20:28, namelijk dat de Heilige Geest hen aanstelde in de gemeente.

Vanuit een schriftuurlijk ambtsbesef geloven we dat de Heere de grote Herder der schapen is en niet minder dat Hij Zelf herders aanstelt om deze kudde te weiden. En van zijn schapen laat Hij weten: zij horen Mijn stem en zij volgen Mij!

Galaten 3: 28

Maar Galaten 3:28 dan, zo vragen voorstanders van vrouwen in het ambt. Geeft deze plaats uit Gods Woord niet aan dat man en vrouw zo gelijk zijn in Christus, dat ze beiden in het ambt kunnen en mogen staan?

Wat lezen we daar? Laten we vanaf vers 26 beginnen.

'Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus.

Want zovelen als gij in Christus

gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan. Daarin is noch jood noch Griek; want gij allen zijt één in Christus Jezus'

Het gaat hier om de rijkdom van de gelovigen in Christus en helemaal niet om het ambt. Paulus laat weten dat er buiten Christus geen vrijheid is. Alleen in Hem. En dat slechts door het geloof. Juist in deze brief beklemtoont Paulus alleen de manier waarop wij delen in het heil. Er is maar één manier om zalig te worden en dat geldt zowel voor mannen als voor vrouwen.

Maar daarmee is de verhouding man-vrouw niet opgeheven.

De gelijkheid in de genade is iets anders dan de gelijkheid van de begenadigden!

De apostel zegt niet dat er nu geen verschillen meer bestaan!

Wanneer je door de Heere vernieuwd wordt, zegt Paulus in Kolossensen 3:11, dan is Christus in allen. Maar in datzelfde verband laat hij weten (Kol. 3:18) dat vrouwen aan haar eigen mannen onderdanig zullen zijn, 'gelijk het betaamt in de Heere'.

In Efeze 5:21 staat dat we in de gemeente elkander onderdanig dienen te zijn, maar dit laat onverlet dat de apostel er meteen op laat volgen: Gij vrouwen, weest aan uw eigen mannen onderdanig, gelijk aan de Heere (Ef. 5:22). De Heere vrezen doet ons juist op onze plaats wezen. Gehoorzaam aan de Heere.

Als door Gods genade de verhouding met God hersteld wordt, delen zowel mannen als vrouwen in het heil des Heeren. Dat is een groot voorrecht. Alleen als een wonder te beleven.

Maar daarmee is Genesis 3:16 niet van kracht beroofd, Het blijft gelden wat God daar spreekt.

In kringen, waarin men voor vrouwen in het ambt is, beweert men dat Genesis 3:16 niet meer geldt, omdat God, zo zegt men, door Zijn genade alle verhoudingen herstelt. Een man heeft daarom geen heerschappij meer over zijn vrouw, zo draagt men uit.

Hoe oppervlakkig men dan met het Woord van God omgaat blijkt meteen, omdat men deze tekst niet goed leest en zeker geen recht doet aan het verband waarin dit woord staat. Want, als een vrouw in Christus is, wil dit niet zeggen dat ze daarom geen moeite meer heeft met het kinderen ter wereld brengen. Het is ook niet waar dat een man, als hij maar in Christus is, niet meer in het zweet zijns aanschijns, zoals we in de volgende verzen lezen, zijn brood zal eten. De Schrift leert

duidelijk dat de verhouding man-vrouw blijft. Ook na ontvangen genade.

Op diverse plaatsen in Gods Woord laat de Heere weten dat de man het hoofd is. Dat is inderdaad geheel anders dan de baas. Hoofd, zoals Christus, zegt de Schrift. Met alle leiding en zorg daaraan verbonden. Het hoofd regeert het lichaam, kunnen we lezen.

Een onzorgvuldige exegese, want zo moeten we het noemen, brengt sommigen er toe om het 'hoofd-zijn' slechts in te vullen als 'oorsprong' en meer niet. Zo worden mannen niet alleen onthoofd, maar wat erger is Christus Zelf! Er blijft niets meer over van de heerlijkheid van Zijn Hoofd-zijn, van Wie Hij is voor Zijn gemeente en van de onderdanigheid die daarbij van Zijn bruidsgemeente past.

het Hoofd-zijn van Christus houdt zoveel in. Je moet er ook echt wel een christen (dat is wezenlijk verbonden aan Hem) voor wezen, wil je je hoofd-zijn als man beleven. En als vrouw de Heere vrezen om dit metterdaad te aanvaarden.

Dit geldt des te meer wanneer het de Heere behaagt je in het ambt te stellen. Daarbij gaat het dan niet om de 'voorrang', maar om te leren en te regeren namens Christus, Die het Hoofd van Zijn gemeente is.

De Schrift

Velen in deze tijd buigen voor een manier van uitleggen van de Schrift, die men geleerd heeft van de historisch-kritische school, in wezen van een menselijke gedachte. Van daaruit blijven de dingen niet op hun plaats.

Dat zien we bijvoorbeeld daarin, dat de betekenis van de pastorale brieven (Timotheus en Titus) naar achteren wordt geschoven, zo deze al aan het woord komen bij de uitleg van wat de Schrift zegt over vrouwen in het ambt. We moeten dan constateren een zorgvuldig omgaan met de Schrift vanuit een menselijk redeneren. Meer dan eens gaat men overstag onder invloed van bovengenoemde 'school', terwijl we op school van de Heilige Geest dienen te verkeren in een onvoorwaardelijk buigen voor héél de Schrift.

Al de Schrift is van God ingegeven. De heiligen mensen Gods, door de Heilige Geest gedreven, hebben ze gesproken. Geen profetie der Schrift laat een eigenmachtige uitlegging toe. We weten ons gebonden aan wat de Heere Zelf zegt.

Al zouden alle mannen vóór vrouwen in het ambt zijn, maar Gods Woord verbiedt dit, hebben we alleen maar te

maken met het: alzo zegt de HEERE! Dan dienen we ook Hem alleen aan het woord te laten en daarom heel de Schrift te laten spreken.

Dat wil zeggen dat de relatie man-vrouw door het geloof in Christus niet wordt opgeheven. De apostel zegt niet dat er geen verschillen meer bestaan. Men kan vanuit Galaten 3:28 geen conclusies trekken ten aanzien van het ambt.

De Schrift zegt op meer dan één plaats dat vrouwen in het ambt niet kan!

Zoals we zagen hebben kerken om ons heen dit toch gedaan. Voorop ging de Nederlandse Hervormde Kerk, gevolgd door de Gereformeerde Kerken. En daarbij blijkt het niet te stoppen! Helaas. Ten aanzien van de beslissing die in de Gereformeerde Kerken viel, zegt professor Kuitert: daarmee is de wissel omgegaan. Want volgens Paulus, volgens Gods Woord mag het niet, aldus Kuitert.

Toch gaan kerken(hoe langer hoe meer) hun eigen gang, met alle gevolgen vandien. Wanneer het niet naar het Woord is, het zal geen dageraad hebben. Niet alleen in dit opzicht gaat men een eigen weg. Ook in tal van andere zaken, die volgens Gods Woord niet kunnen en mogen. Men stelt de Schrift buiten werking. Met een 'net' woord noemt men dit 'anders interpreteren'. Men vraagt zich in veel opzichten af: wat heeft de Schrift ons nog te zeggen? Daar zit het op vast. Dat is het probleem. De Schrift komt niet meer aan het woord. De Schrift is voor velen niet meer het geïnspireerde, gezaghebbende Woord van God.

En toch....dit Woord bestaat tot in eeuwigheid. En zal geen duimbreed wijken.

Naar dit Woord zullen we, ook als kerken, geoordeeld worden.

Van Amstel

Landelijke Commissie Jeugdcontacten Chr. Geref. Kerken (LCJ)

De LCJ wordt het LCJ

Elf jaar geleden werd de "Landelijke Commissie Jeugdcontacten Chr. Geref. Kerken (LCJ)" in het leven geroepen. Deze commissie had ten doel te functioneren als overlegplatform voor de drie jeugdcontacten die kort daarvoor waren opgericht. Deze jeugdcontacten waren min of meer regionaal ontstaan, als reactie van een aantal jeugdverenigingen op de toen al jaren bestaande verontrusting over het jeugdwerk in onze kerken. De LCJ kreeg als taak om die zaken te behartigen, die de belangen van alle jeugdcontacten aangingen.

In de jaren die daarop volgden groeide het werk dat binnen de LCJ werd uitgevoerd enorm. Het aantal jeugdcontacten groeide van drie naar acht, en het aantal daarbij aangesloten jeugdverenigingen van minder dan 20 naar bijna 140, goed voor zo'n 2500 jongeren. Steeds meer werkzaamheden werden ter hand genomen: studiemateriaal, appeldagen, kadervorming, actie, enz.

De LCJ kreeg meer en meer het karakter van een jeugdwerkorganisatie.

Mede vanwege deze groei deed de

noodzaak van een betere structureren van de organisatie zich steeds meer gelden. Vorig jaar werd daarom een commissie in het leven geroepen, bestaande uit enkele bestuursleden en enkele externe leden met een juridische achtergrond.

Het werk van deze commissie heeft geleid tot het vastleggen van een organisatiestructuur en het opstellen van statuten. Inmiddels zijn deze statuten op 27 mei j.l. in de algemene vergadering van de LCJ unaniem goedgekeurd.

Binnenkort zal de notariële afhandeling van de statuten plaatsvinden, waarna de vereniging zal worden ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel te Dordrecht.

Een en ander houdt in dat de LCJ, die gedurende ruim elf jaren formeel gezien "slechts" een overlegcommissie was, nu het karakter krijgt van een formele jeugdwerkorganisatie.

Deze organisatie zal voluit de naam dragen:

**Landelijk Contact Jeugdverenigingen
Christelijke Gereformeerde Kerken
in Nederland (LCJ)**

De reeds ingeburgerde afkorting blijft

hiermee gehandhaafd, zij het dat "de LCJ" verandert in "het LCJ".

Naast de deputaten voor het contact met de kerkjeugd en de CGJO, zijn ook alle kerkeraden door middel van een brief hiervan uitgebreider op de hoogte gesteld.

Graag bevelen we al het jeugdwerk in uw voorbede aan.

*Namens het LCJ-bestuur,
C. van Vianen(voorzitter)
W.A. Mak (sekretaris).*

Levensbeschrijving ds. Martinus Overduin (1)

Korte beschrijving uit het leven van wijlen Ds. Martinus Overduin (9-7-1892 - 17-9-1970). Laatstelijk predikant bij de Christelijke Gereformeerde Kerk te Woerden. Door hemzelf op schrift gesteld (ongewijzigd overgenomen).

Komt, hoort toe, o allen gij, die God vreest, en ik zal vertellen, wat Hij aan mijn ziel gedaan heeft

Psalm 66:16

Geachte lezer(es),

Daar het al lang in mijn hart ligt om iets van des Heeren daden te vermelden, zo neem ik dan met de hulp des Heeren de pen op en mocht het zijn tot lof des Heeren en tot zaligheid van zondaren, maar ook tot bemoediging voor des Heeren lieve volk.

Het behaagde de Heere mij het levenslicht te doen aanschouwen op 9 juli 1892. En werd geboren uit Godvrezende ouders.

In het begin van mijn levensjaren was ik zeer gering en tenger, en onderhevig aan veel zwakheden en ziektes. Zodat zelfs op een zekere dag de dokter beweerde dat het leven uit mij was, en ik al afgelegd werd, en mijn wieg in de voorkamer gezet werd. Doch neen, temidernacht hoorde mijn vader mij kreunen en bemerkte tot grote blijdschap dat het leven er nog was. En mocht ik onder des Heeren Goddelijke Voorzienigheid onder veel tobben opgroeien.

Als kind werd ik opgevoed in de vreze des Heeren, zodat ik bewaard ben gebleven voor de uitbrekende zonde en goddeloosheden, en mag dan ook getuigen dat ik aan het dienen der wereld geen kennis heb.

Al vroeg mocht ik verkeren onder des Heeren volk. Daar mijn geliefde vader predikant was en te Boskoop stond in de Geref. Kerk. Daar weet ik weinig van, omreden ik zes jaar oud was toen vader vanuit Boskoop ging naar Lisse, in de Geref. Gemeente.

Als schooljongen ging ik te Lisse met

mijn schoolvriend bij de mensen op "huisbezoek", en vroeg of zij ook konden sterven, en zong dan een psalmversje, waarna ik dan weer heenging. Ook gebeurde het vaak dat ik als kleine jongen stilletjes met mijn schoolvrienden en vriendinnetjes de kerk inging, en klom dan de preekstoel op, en hield dan een preekje. Ja, ging zelfs zóver, dat ik doopte en avondmaal hield, totdat mijn geliefde vader dit hoorde, en mij ernstig vermaande en waarschuwde, en ik het niet meer durfde te doen. Maar ach, dit was alles nog buiten de Heere. Ik kende Heere nog niet, en ging dan ook uit kracht van opvoeding mee naar de gezelschappen, en zo groeide ik op als kind en jongeling. Ik herinner me nog dat er bij ons thuis een godzalige ouderling kwam, en mij altijd vroeg of ik mijn knieën al had gebogen, en trok mijn hand dan terug, want dat gezeur was ik allang zat en deed ik mijn best om hem te ontwijken. Zo ziet u dan wel, dat de opvoeding, hoe godzalig ook, ons geen stap nader tot de Heere brengt. 't Is waar, later heb ik er de Heere voor leren danken. Daar hoop ik nog iets nader over te schrijven.

Zo mocht ik dan de leeftijd bereiken van achttien jaar, dat de Heere mij in de dadelijkheid een arm en verloren zondaar voor Zijn aangezicht kwam te maken. Het was in het jaar onzes Heeren 1910 dat ik op Hemelvaartsdag naar een innig kind van God ging, die al lange tijd op haar ziekbed gebonden lag (ene juffrouw Kooimans), en wiens ziekbed een preekstoel was en getuigde van de daden des Heeren. Toen ik daar kwam, zat haar huis vol met des Heeren volk, en hoorde men niet anders dan de tale Kanaäns. Ik zat met verwondering te luisteren, en toen er een jong meisje een versje opgaf uit Psalm 68, waarvan het tweede vers, begon ik bitterlijk te wenen, en kreeg daar voor 't eerst te zien: dát volk voor eeuwig gelukkig en ik voor eeuwig ongelukkig; dát volk straks naar boven,

maar ik voor eeuwig naar de hel. Zo kwam ik wenende en schreiende thuis, en vroeg vader mij wat er aan scheelde en waarom ik zo bedroefd was. O, pa! riep ik uit, dát volk gelukkig; ik eeuwig ongelukkig. Toen ging vader met mij 's avonds weer naar een ouderling, maar daar was het niet zoals 's middags. Ik deed niets als maar wenen. Des nachts doornatte ik mijn kussen met tranen. Dat volk gelukkig, ik voor eeuwig naar de hel toe. De andere dag, vrijdagsmorgens ongeveer elf uur (toen was ik slagersknecht bij mijn broer Jan te Lisse) ging ik bij H. van Voorst, die ook krachtig van de Heere bekeerd was, en die een sigarenwinkel had, een pakje rooktabak halen. Toen ik de winkel binnenstapte vroeg hij mij, of ik nogal Hemelvaartsdag had mogen vieren. Ik begon daarop hard te wenen. Kon niet één woord zeggen, maar werd als voortgedreven naar het verborgene. En daar op die hooizolder wierp de Heer mij neer, en liet mij in de dadelijkheid zien, hoe ik achttien jaar gezondigd had tegen een Heilig en rechtvaardig God, die mij nooit anders als goed gedaan had, en ik nooit anders als kwaad. Achttien jaar gezondigd tegen een goeddoend God. O, mijn ziel bezweek van smart en droefheid. Nu kon die Heilige en Rechtvaardige met zulk een monster als ik was nooit meer te doen hebben, maar moest mij voor eeuwig wegdoen, van voor Zijn heilig, rein en vlekkeloos aangezicht. O, daar zag ik mijzelf als een schender van al Gods deugden en volmaaktheden. Een overtreder van al de geboden Gods. Een opstandeling die God naar kroon en troon gestoken had, en uitriep: God van de troon en ik erop. O, hoe verschrikkelijk was Hij vertoornd over mijn aangeboren en werkelijke zonden.

Een Heilig God boven mij en een afgrond onder mij, en het zwaard van Gods gerechtigheid gewet op de weteen van mijn zonden, om mij elk ogenblik af te snijden, om dan voor eeuwig te moeten wegzinken onder de gloed van Gods heilige toorn. O, mijn ziel maakte misbaar, en weende en klaagde: ach, dat ik zo gezondigd had, dat die Heilige en Rechtvaardige God, uit wiens hand ik zo rein was voortgekomen, mij nu voor eeuwig moest verdoemen. In deze zo bange nood van de ziel, kwam mijn vader mij halen van de hooizolder, waar de Heere mij had neergeworpen en zei: kind wees nu eens wat bedaard en ik moest uitroepen: O, pa! daar is een wond geslagen die nooit meer geheeld kon worden. Ik ben God kwijt en vermoed; ik voor eeu-

wig naar de hel. En onder dat roepen kwam ik thuis, en boog vader zijn knieën met mij, en riep tot de Heere. Las daarna Psalm 51, en bij elk woord riep mijn ziel uit: Gena, o God gena! Dag en nacht droop ik weg vanwege mijn Godsgemis. God kwijt. Alles kwijt. Mijn lieve godvrezende moeder liep mij na om toch wat te gebruiken. Maar ik moest uitroepen: Ach moe, ik heb niets meer nodig, ik ben God kwijt, en moet nu voor eeuwig naar de hel toe, want de Heere kan met zo één als ik ben, nooit meer te doen hebben. Ach mijn kracht verging van smart en droefheid. O, daar ging ik als een vervloekte banneling over de aarde. Mijzelf gemaakt een voorwerp van Gods toorn. O, de hel wachtte op mij, om er elk ogenblik in neer te storten. Ik hield mijn pols vast en zei: O, God, hij slaat nog. Elke polsslag kon de laatste zijn. Toen heb ik een heden ingeleefd. Toen was het met de dichter: Ik lag geknielt in banden van de dood. Ps. 116:2. Och, Heer! och wierd mijn ziel door U gered! vs. 3. En in deze bange zielenood behaagde het de Heere, door Zijn dierbare Heilige Geest mij in te winnen, voor het Goddelijk vonnis, zodat ik een welgevallen kreeg in de straffen Gods. En God recht en gerechtigheid mocht toekennen, en Hij geen onrecht deed als Hij mij, snode zondaar voor eeuwig zou wegdoen. O, dat buigen onder het recht van God. Neen, nu deed God mij geen kwaad, al had Hij mij voor eeuwig weggedaan. Dat is mijn lezer(es) geen onverschilligheid, maar het hartelijk eens zijn met de Heere. O, ik wilde het met mijn bloed ondertekenen, dat ik niets anders verdiend had als de eeuwige dood en hel. Daar maakte de Heere mij een helwaardig schepsel, die nergens geen recht op had als op de eeuwige dood en hel. Ik zal des Heeren gramschap dragen, ik heb gezondigd en gedaan dat kwaad is in de ogen des Heeren. O dat vallen en buigen onder het recht Gods, daar kreeg mijn ziel verademing uit, en deed mij roepen: ach, Heere is er dan voor zulk één nog een weg en middel om deze *welverdiende* straf te ontgaan en wederom tot genade te komen. O, mijn ziel was verwonderd dat ik nog niet in de hel lag. O, die lankmoedigheid en verdraagzaamheid des Heeren. Ach Heere, zou zo één als ik ben, nog gered kunnen worden? Zou zó één nog met U verzoend en bevredigd kunnen worden? Ach, zou zulk één nog genade mogen vinden in Uw vriendelijke Godsogen?

(Wordt vervolgd)

BOEKBESPREKING

H.J. Hegger, **priesters schreeuwden om de vrede**, 31 blz., f 3,50.

Bevat informatie over de psychische druk voor priesters (bijv. door de belofte van levenslang celibaat) in de roomse kerk.

H.J. Drayer (red.), **500 jaar te gast**, de geschiedenis van de Gasthuiskerk te Middelburg, 56 blz., f 18,50 overmaken op giro 278686 of bank 8234.83495 ten name van Chr. Geref. Kerk Middelburg onder vermelding van "500 jaar te Gast". Afgehaald kost het boek f 15,-.

Een klein boekje over de geschiedenis van het kerkgebouw dat in 1994 500 jaar in gebruik mocht zijn. Sinds 1936 is de kerk eigendom van de Christelijke Gereformeerde Kerk. Wie gekerkt heft in de Gasthuiskerk of historisch juister "St. Barbarakapel" of anderszins belangstelling heft voor deze kerk doet er goed aan dit beknopte boekje aan te schaffen.

prof. dr. D.Th. Kuiper (red.), **Jaarboek voor de geschiedenis van het Nederlands Protestantisme na 1800**, Jaargang 2, 176 blz., f 39,50, Uitgeverij Kok - Kampen.

De invloed van vijf maatschappelijke processen op het protestantisme staan centraal: sociaal-economische ontwikkeling, differentiëring, pluralisering, democratisering en nationale integratie. De ontwikkelingen in de piëtistische gezelschappen te Delft worden beschreven. De volgende bijdrage handelt over het Reveil en het Heilige land. Vervolgens wordt geschreven over het mislukte samengaan van H. Pierson en A. Kuyper. Dan over sporen van het Reveil in de Gereformeerde kerken. De vijfde bijdrage handelt over H.C. Rutgers en de laatste over de SGP en de vakbonden en de RMU. Een lezenswaardig boek, geïllustreerd en van een persoonsregister voorzien.

A. Nijburg, **Onderwijs verandert**. De christelijke school op weg naar 2000, 176 blz., f 22,50, Uitgeverij Kok Voorhoeve - Kampen (uitgegeven in samenwerking met de Stichting Bijbel en Onderwijs).

De auteur is directeur basisonderwijs. Hij schrijft over de veranderingen die gekomen zijn en nog komen zullen

zoals schaalvergroting en zorgverbreding. Kostenplaatje en deskundigheid komen aan de orde. Bij verontrustende ontwikkelingen wordt de vinger gelegd zoals het feit dat in het benoemingsbeleid veel schoolbesturen meer nadruk leggen op onderwijskundige kwaliteit en maatschappelijk relevante waarden, dan op de identiteit en levensovertuiging van kandidaten (blz. 165). Op blz. 163 lezen we: "In het beleid van een christelijke school kunnen er dan momenten zijn waar gekozen moet worden voor identiteitskwaliteit boven onderwijskwaliteit - met als gevolg misschien een niet vervulde vacature." Wie te maken heeft als leerkracht of als bestuurslid van een schoolvereniging met het onderwijs doet er goed aan kennis te nemen van dit boek.

Alie Hoek-van Kooten, **Vrouw en gezondheid**, 146 blz., f 23,50, Uitgeverij Kok Voorhoeve - Kampen.

In dit boek worden een aantal veel voorkomende aandoeningen en problemen besproken die speciaal vrouwen aangaan. De onderwerpen die aan de orde komen liggen zowel op het lichamelijke als psychische vlak: zwangerschap, bevalling, miskraam, depressiviteit, moeheid en hyperventilatie. Het boek biedt in kort bestek veel. Een enkele opmerking: op blz. 48 hadden we graag wat gelezen over de gevaren die verbonden zijn aan vruchtwateronderzoek en vlokkestest. Op blz. 67 en 68 wordt geschreven over pilgebruik zonder kritische kanttekeningen. Op blz. 117 wordt terecht onderscheid gemaakt tussen depressiviteit en ellendekennis. Op blz. 120 vinden wij een ruim standpunt aangaande zelfmoord.

H.J. Hegger, **"Mijn weg naar het licht"**, 211 blz., f 19,95.

Het is de 15e druk van een boek dat in 1957 voor het eerst verscheen. De worsteling van de ex-priester om aan de leer en de praktijk van de roomse kerk te ontkomen wordt erin beschreven. Het kloosterleven wordt belicht. Een lijst van kleine, grote en zeer grote fouten is opgenomen. De biechtpraktijk wordt behandeld. Eerlijk wordt naar voren gebracht hoe moeilijk dit kan zijn als het gaat over zonden tegen het zevende gebod. Een nieuw boek is **"Onze houding tegenover Rome"**, 64 blz., f 9,95. Hieruit blijkt dat de schrijver sympathie koestert voor de

huidige charismatische beweging in de roomse kerk en daar zelf ook bij betrokken is. Achterin een verklarende woordenlijst waarin wordt aangegeven wat Rome en wat de Reformatie onder bepaalde begrippen verstaat. "Wil je eeuwig leven", 24 blz., f 2,50 en "Rome en de Bijbel", 20 blz. f 2,50. Uitgegeven bij de R.D.U. te Maassluis. Al deze geschriften bevatten bruikbaar materiaal om een beeld te kunnen vormen van Rome in het verleden en het heden.

Stichting Bemiddeling Kraam- en Gezinszorg Meijer (B.K.G.M.)

Reeds velen maakten gebruik van de bemiddeling voor Kraam- en/of Gezinszorg. Heeft u Kraam- of Gezinszorg nodig en u bezit geen TV, bel dan gerust.

Stichting Bemiddeling Kraam- en Gezinszorg Meijer
Telefoon 02943 - 1145, mevr. J. Meijer.

KRAAMZORG

GEZINSZORG BKG

De Stichting Bureau Kraam- en Gezinszorg bemiddelt tussen hulpaanvragers en zelfstandige gediplomeerde verzorgenden.

Voor uw hulpaanvraag en/of inlichtingen kunt u bellen:

08385-27799

Voor kraamhulp graag tijdig bellen!

FAST EN ZEKER

Catechisatieboekjes over de Gereformeerde geloofsleer

uitgaande van de Chr. Geref. predikantenstudiekring "Calvin", bestemd voor de leeftijd vanaf 15 jaar.

- Eenvoudige vraag- en antwoordmethode
- Overzichtelijk van inhoud
- Elke les beginnend met een Bijbelstudie
- Aansluitend bij de Geref. Belijdenisgeschriften
- Aktuele toespitsing

Deel 1 (Belijdenis, Bijbel, God, Scheping, Verbond)

Deel 2 (Verlosser, Heilige Geest, Orde des Heils)

Deel 3 (Wet, Gebed, Kerk, Sacramenten, Kerkgeschiedenis)

Deel 4 (De Tien Geboden voor deze tijd)

Te bestellen à f 3,95 bij ds. D. v.d. Zwaag, Margrietlaan 23, 6721 EK Bennekom. Tel. 08389-14137.

VOOR BIJBELS IN STATENVERTALING

Heidelbergse Catechismus

met uitgeschreven bijbelteksten
oooooooooooooooo

Op veler verzoek is bij ons de Heidelbergse Catechismus met eraan alle bijbehorende bijbelteksten (volledig weergegeven) verschenen.

Het gaat om een unieke uitgave, waarbij de tekst van de vragen en antwoorden bovendien zodanig is ingedeeld, dat kinderen (en ouderen) de Catechismus gemakkelijk kunnen leren.

De tekst zelf is niet veranderd.

Het boekje is uitgevoerd in een handzaam formaat (12,5 x 18,5 cm). Omslag in twee kleuren. Het aantal pagina's is 240.

Prijs slechts **f 9,75**

In de boekhandel verkrijgbaar en in onze bijbeldepots. Een uitgebreide folder wordt u op verzoek toegezonden. Bestellingen zonder postzegel naar:

GEREFORMEERDE BIJBELSTICHTING

Antwoordnr. 2809, 4140 WB Leerdam, tel. 0345-610155 (tot 1 oktober 1995: 03451-10155)

De Chinese christenen vragen om uw hulp

De Chinese christenen in Zuid-West China, die op het platteland wonen, smeken de Nederlandse christenen om hulp.

Zij hebben die hulp dringend nodig.

De sterke groei van de huisgemeenten draagt ertoe bij dat er een

tekort is aan schuurkerken.

De kosten van de bouw van een schuurkerk met plaats voor 800 tot 1000 personen zijn

f 65.000,-

"Er is al één schuurkerk binnen"

Vanwege de grote opkomst is er een

tekort aan bijbels.

Bijbelverspreiding blijft noodzakelijk. Ook vragen zij goed opgeleide Evangelisten.

De Bonisa-zending wil een Bijbelgetrouwe opleiding steunen, omdat studerende Evangelisten zelf geen geld hebben.

Postgiro **31 555 32**

Stichting BONISA-zending

Secretariaat: Schoolstraat 17 2161 HB Lisse of op rek. 33.65.54.613 van de Rabobank te Lisse, t.n.v. Stichting BONISA-zending. Gironr. van de Rabobank 163525.

Lezingen en informatie met of zonder dia's voor verenigingen en scholen kunt u aanvragen bij dhr. T. Schultink, Emmeloord, tel. 05270-15083, Donastraat 5, 8303 WL Emmeloord

buro voor architectuur en ruimtelijke ordening d. vroegindewey b.v., architect BNA

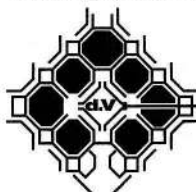
Een dynamisch bureau dat opdrachten ontwerpt en uitwerkt middels geavanceerde tekencomputers; alle overige werkzaamheden zijn eveneens geautomatiseerd.

Het bureau heeft een zeer uitgebreid en gevarieerd opdrachtenpakket in:

- * Utiliteitsprojecten
 - kantoren
 - scholen
 - kerken
 - bedrijvenparken
 - sociale werkplaatsen
 - multi-funktionele gebouwen

- * Woningbouw zoals:
 - gesubsidieerde (premie A - woningwet)
 - bungalows - 2 onder 1 kap
 - renovatie

in de regio, elders in Nederland, alsmede daarbuiten.

buro voor architectuur en ruimtelijke ordening d. vroegindewey b.v., architect bna reg. nr. 1.890126.262

oosthavendijk 46 postbus 82

3241 lk middelharnis 3240 ab middelharnis

tel. 01870-85800 fax 01870-86910